

Mangt kunne vært sagt og skrevet om LO og Aps arbeid mot sine egne medlemmer. Noe kom frem på TV 2 i 1. mai-sendingen om slaget ved Menstad. Men det som kom frem var langt fra fullkomment i å belyse LOs manglende vilje til å ville gjøre noe for medlemmene. Vi hørte Håkon Lie med vanlig pondus, og hans redsel for kommunistene. Ja han har kanskje selv satt seg i en situasjon som gjør at han kan være redd.

Men saken gjaldt ikke at kommunistene noen gang var noen trussel mot Ap på arbeidsplassene. Derimot for Håkon Lie og hans jobb for CIA og USA. Det var deres påvirkning som gjorde Håkon Lie til en fantast på området. Han var vel godt betalt av USA for den jobben, og da måtte han yte noe igjen. Men det er dokumentert fra lang tid tilbake. De har vært mer interessert i å være løpegutter for vestlige stormakter. Det begynte så tidlig som i den spanske borgerkrigen fra midten av 30-åra og utover. Det er lett å finne dokumentasjon for hvem som ga våpenhjelp til Franco og hans regime.

Det er også dokumentert at Trygve Lie, som satt i den norske regjering, så tidlig som 22. januar 1937, proklamerte forbud mot at norske menn skulle melde seg frivillig i kampene mot Franco. Dette var egentlig den spede begynnelse på den annen verdenskrig, og på mange måter en prøveklut på hvor langt fascismen kunne gå.

Både Hitler og Mussolini var involvert på Francos side, men siden verden utenfor ikke tok affære og satte fascismen på plass, utviklet det seg videre og ble til den storkrigen den ble. Den kunne vært avverget på et meget tidlig tidspunkt og til en «langt lavere pris» i menneskeliv om verden utenfor hadde reagert og grepet inn mot Franco, men de ga i stedet våpen til Franco. Men det var en krig, ikke på grunn av kommunistene, men på grunn av fascismen.

Fascistiske tanker spredte seg langt inn i Aps rekke. Vi så det ikke minst ved overfallet på Norge på hvilken måte Ap mobiliserte mot Hitler. Det var krefter i Aps regjering som ville kapitulere på et tidlig tidspunkt, men det var kong Haakon som sa nei.

Så å si hele den norske regjering stakk av til England uten noen særlig grunn. Det norske folk ble overlatt til seg selv. Men det ble arbeidet utover hele året i 1940 i Stortinget, og det gikk hele tiden i forhandlinger med tyskerne. Det var ikke gitt på lang tid av krigens første fase hvordan forvaltning Norge skulle være. Men den gang fikk vi også en gjennomgang av Aps dobbeltrolle, de var mer opptatt av sitt eget ve og vel enn å være på plass for folket. De fikk iallfall spist og drukket opp all den kapital som den norske handelsflåte seilte inn under krigen. Det er det samme som har gått igjen gjennom hele Aps historie. De glemmer hvem som har gitt dem støtte og de vegrer seg ikke for å gi sin støtte tilbake ved å applaudere motparten.

Reidar Netlandet